

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 37 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidiets.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Kommission, Handelsagentur og Handelsrejsende.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2879).

Formanden: Under denne Sags Behandling kan ogsaa den næste paa Dagsordenen opførte Sag omtales.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Nørgaard: I den Tale, hvormed den højtærede Justitsminister den 9. ds. her i Salen fremsatte dette Lovforslag og Forslag til Lov om Aftaler og andre Rets- handler paa Formuerettens Omraade, fremhævede han med god Føje den Betydning, det fortsatte Samarbejde mellem de nordiske Riger for en ensartet Lovgivning paa Formuerettens Omraade har for disse Landes Folk, ikke alene ved, at der skabes fælles Lovregler paa store og vigtige Omraader, men ogsaa ved, at der derigennem bliver Mulighed for dem til at øve Indflydelse paa den internationale Ret, naar den Tid kommer, da Freden atter giver Lejlighed til Optagelse af et Samarbejde mellem Nationerne for Udvikling af internationale Retsregler. Det foreliggende Lovforslag om Kommission m. m. bygger helt igennem paa den for Øjeblikket gældende Ret, saaledes som den foreligger, i det væsentligste vel ikke udtrykkelig lovfæstet, men anerkendt som Udtryk for, hvad der bør være Tilfældet efter et retskaffent Købmandssynspunkt. Som Følge heraf vil der ikke være Anledning til at komme udførligt ind paa Lovforslagets enkelte Bestemmelser. Heller ikke giver den af den højtærede Justitsminister omtalte eneste væsentlige Uoverensstemmelse mellem, hvad der nu er vedtaget som Lov i Norge, og det foreliggende Lovforslag, nemlig angaaende Handelsrejsendes Berettigelse til Afslutning af Salg, efter min Mening Grund til nogen videre Diskussion. Jeg skal i denne Forbindelse kun udtale, at efter den gældende Praksis herhjemme

er det sikkert det eneste rigtige, at en Handelsrejsende, saaledes som fastsat i § 38, ikke paa egen Haand uden sit Firmas Bemyndigelse er berettiget til at afslutte Salg.

Jeg skal da kun beskæftige mig med et Par enkelte Bestemmelser, fordi disse er af ret stor Betydning og da ogsaa særlig blev fremhævet af den højtærede Minister. Der er først den i § 13 indeholdte Bestemmelse om, at Kommissionæren skal godskrive Kommittenten alt, hvad han har opnaaet gennem Aftale med Trediemand. Saa vidt jeg skønner, er ogsaa denne Bestemmelse kun en Lovfæstelse af, hvad der for Øjeblikket er gældende Ret. Jeg skal i saa Henseende henvise til de sidste Dages Domme om den saakaldte Kursskæring, om hvis Berettigelse eller rettere Mangel paa Berettigelse der neppe Mand og Mand imellem har hersket nogen som helst Meningsforskel. At den Maade, hvorpaa Børsforretninger med Køb og Salg af Obligationer og Aktier udføres herhjemme, kan have ført med sig, at selv hæderlige Vekselerere, for ikke at komme til at sætte til ved Forretningens Udførelse, har afregnet til en saakaldt Gennemsnitskurs, der maaske kan lævne nogen ekstra Fordel, er muligt mindre heldigt, men jeg tror ikke, at dette af Domstolene vil blive betragtet som en Skæring, ej heller, at Forslaget gør nogen Forandring heri. Det, det kommer an paa, er vel nok Hensigten, om Ekstrafortjenesten har været Formaalet, hvad der vist altid vil give sig til Kende gennem Fortjenestens Størrelse.

Et andet lige saa aktuelt Spørgsmaal omhandles i Forslagets § 40 og efterfølgende Paragraffer om Kommissionærens Ret til Selvindtræde, hvorom det bemærkes, at en saadan Ret ikke kan tilkomme ham, medmindre det udtrykkeligt er vedtaget eller det følger af Handelsbrug eller anden Sædvane. I Bemærkningerne til Lovforslaget gøres der udførligt Rede for hele dette Forhold, og det oplyses der bl. a., at Bestemmelserne i hele Mellem- europa og i Italien i Modsætning til, hvad der er gældende i England og Frankrig og nu altsaa ogsaa i Norge og Sverige, gaar ud paa, at Kommissionæren har Ret til Selvindtræde i al Handel med Varer og Værdipapirer, som har Markeds- eller Børspris, naar andet ikke udtrykkeligt er fastslaet. Jeg er heller ikke for mit Vedkommende helt klar over, om Lovforslaget her har ramt det rigtige, thi ganske vist rummer Retten til Selvindtræde Farer for Kommittenten ved det Misbrug, den